

- 1 ב. ובהקדים המבואר ב'לקוטי תורה'⁵ אודות שיטת המרגלים שלא רצו ליכנס לארץ ישראל - מפני
2 שלא רצו להתעסק בעניני העולם כו'.⁶
- 3 וענין זה צריך להיות בהתאם למה שכתוב בפשטות הכתובים, שהרי "אין מקרא יוצא מידי פשוטו"⁷
4 - שאמרו "אפס כי עז העם גו' והערים בצורות גו"⁸, ולכן "לא נוכל לעלות אל העם כי חזק הוא ממנו"⁹,
5 "כביכול כלפי מעלה אמרו"¹⁰, שהיה זה ענין של כפירה בה':
- 6 המרגלים טענו, שכיון שארץ ישראל היא ארץ ל"א מלכים¹¹, ובכללות יותר - ארץ שבעה עממין,
7 שלכל אחד מהם יש סוג הנהגה בחיים משלו, הנה כאשר צריך לכבוש אותם, ולשנות את סדר החיים
8 שהיה עד אז, ולקבוע סדר חיים של קדושה על-פי ממשלת התורה - אזי יש צורך בענין של מלחמה.
9 ובענין המלחמה רואים שגם כאשר לפועל מנצחים בה, לא יתכן שלא יהיו אבידות, ובהכרח שיהיה
10 ענין של חסרון כו'.
- 11 ואפילו כאשר המלחמה היא באופן נסי, למעלה מדרך הטבע, כמו במלחמת מדין, שהיתה באופן
12 ש"לא נפקד ממנו איש"¹² - גם אז צריך לבזבז זמן ומרץ כו', ובאותה שעה צריך לנתק את עצמו משאר
13 הענינים.
- 14 כלומר: תכלית המלחמה היא אמנם בשביל הנצחון, אבל המלחמה מצד-עצמה היא בבחינת מלאכה
15 שאינה צריכה לגופה.
- 16 וגם אחר-כך, כשיכנסו כבר לארץ ישראל, אזי יצטרכו לעסוק בחרישה וזריעה וכל שאר הענינים
17 הקשורים עם עבודת הארץ, ולא לאחרי משך זמן, אלא תיכף ומיד בכניסתם לארץ, כפי שכבר נאמר
18 לפני-זה¹³: "כי תבואו אל הארץ גו' תזרע שדך גו'", ורק אחר-כך "שבת לה"; ונוסף על הקדימה, הנה
19 גם בנוגע לכמות הזמן, הרי זה באופן שרוב הזמן - "שש שנים" - עוסקים ב"תזרע שדך", ורק מיעוט
20 הזמן - "בשנה השביעית" - "שבת לה", ואז יכולים להתמסר לגמרי לעניני תורה ומצוות.
- 21 וכיון שכן - טענו המרגלים - למה צריך להכנס לארץ ישראל?! מוטב להשאר במדבר, ששם אין
22 ענין של מלחמה, שהרי עמוד הענן היה מפסיק בין בני ישראל לשאר העמים, וגם אין צורך להתנתק
23 מעניני קדושה כדי להתעסק בעניני העולם, כיון שישנו "לחם מן השמים"¹⁴, ומים מבארה של מרים.
- 24 ועל זה מבואר ב'לקוטי תורה'⁵, שהמרגלים "טעו בזה טעות גדול", ושיטתם היתה היפך האמת;
25 ואילו השיטה האמיתית היא שיטת משה רבינו, שאדרבה - יש לירד ולעסוק בעניני העולם, כדי לבררם
26 ולזככם כו', שעל-ידי-זה ממלאים את הכוונה העליונה.
- 27 ובכן: משה רבינו סמך על המרגלים שידעו את אמיתית הכוונה, אבל לפועל נכשלו המרגלים בזה.
28 ולאחרי שסרו מהדרך האמיתית - הרי זה כמשל¹⁵ ההולך בדרך המלך, שכאשר סר ממנה אפילו כחוט
29 השערה בלבד, אזי ילך ויתרחק ממנה יותר ויותר, ועד שימצא את עצמו במעבה היער, מקום החיות,
30 שבן-אדם אינו יכול להיות שם; וכך היה אצל המרגלים, שלבסוף באו למעמד ומצב של מרידה בה'
31 (שלכן אמרו יהושע וכלב: "אך בה' אל תמרודו"¹⁶).
- 32 ג. וההוראה מזה - שהרי התורה היא תורת חיים, שכל עניני התורה הם הוראה בחייו של כל איש
33 ישראל, בכל זמן ובכל מקום:

(11) יהושע יב, כד. ברכות לב, א. סנהדרין קיא, סע"א. הובא

בפירש"י פרשתנו יד, טז. ואתחנן ג, כד. ברכה לג, זי.

(12) מטות לא, מט.

(13) ר"פ בהר.

(14) בשלח טז, ד.

(15) ראה תורת מנחם חמ"ד ע' 84. וש"נ.

(16) פרשתנו שם, ט.

(5) ריש פרשתנו.

(6) לשלימות הענין - ראה גם שיחת ש"פ קרח ס"ט (תורת

מנחם חנ"ג ע' 169 ואילך). וש"נ.

(7) שבת סג, א. וש"נ.

(8) שם, כח.

(9) שם, לא.

(10) פירש"י עה"פ.